

خبر

واکنش باشگاه پرسپولیس به شایعه جدایی برانکو

● مدیر روابط‌عمومی و رسانه‌ای باشگاه پرسپولیس درباره شایعه جدایی سرمربی این تیم واکنش نشان داد. به گزارش تسنیم، پندار خمارلو با اشاره به مسائلی که در روزهای اخیر و به خاطر سفر برانکو ایوانکوویچ به امارات، مطرح و شایعاتی درخصوص جدایی سرمربی سرخپوشان در برخی رسانه‌ها منتشر شده، گفت: «هرگاه جریانات فوتبال به خاطر تعطیلی‌های فراوان متوقف می‌شود، شاهد این اتفاقات هستیم. این مسائل خلاف واقع است. هرگاه برانکو از ایران خارج می‌شود و به امارات می‌رود، می‌گویند او از تیم جدا شده تا در لیگ امارات مربیگری کند. البته این مسائل درست زمانی اتفاق می‌افتد که ما به صورت شفاف سفرهای برانکو را اعلام می‌کنیم وگرنه سرمربی پرسپولیس، سفرهای یک روزه هم به امارات داشته ولی کسی متوجه آن نشده است. مشخصا هیچ مربی حرفه‌ای که در قرارداد با باشگاهی مثل پرسپولیس است، دست به چنین اقدامی نمی‌زند که در میانه راه، این‌طور جدا شود. برانکو اگر می‌خواست پرسپولیس را ترک کند، چرا خودش آمد و با رضایت شخصی، قرارداداش را تا دو فصل دیگر تمدید کرد؟ چرا با این جدیت کار و برنامه‌ریزی می‌کند؟ همان‌طورکه گفتم این مسائل صحت ندارد.»

کمپین اعتراض به ناداوری‌های المپیک

● در المپیک ۲۰۱۶ ریو، ناداوری‌های فاحشی در رشته کشتی رخ داد. داواران در مقابل چشم میلیون‌ها بیننده تلویزیونی به‌راحتی «رضا یزدانی» را قربانی کردند تا دستش از مدال کوتاه بماند. در کشتی فینال «حسن یزدانی» با حریف روس، تا توانستند به حریف ارفاق کردند و اگر نتوانی‌های یزدانی به کمکش نمی‌آمد، بی‌تردید طلا را از چنگ ایران خارج می‌کردند. به گزارش ایسنا، در رقابت امید نوروزی تلاش‌های نماینده ایران از سوی داواران دیده نشد تا امتیاز به حساب حریف گرجستانی ریخته شود. در کشتی سعید عبدولی و حبیب‌الله اخلاقی نیز به ناقح به فرنگی کاران ایران اخطار دادند و امتیاز به رقیب از همین رو کمپینی مردمی تحت عنوان «اعتراض به ناداوری‌های مسابقات کشتی المپیک» شکل گرفته است تا با حمایت علاقه‌مندان به کشتی و معترضان به نتایج المپیک، صدای اعتراض جامعه ایران به مسئولان ورزش جهان برسد و مانع تکرار چنین اتفاقات تلخی برای ورزشکاران و ورزش ایران در رویدادهای بین‌المللی شود. این کمپین نه‌تنها صدای اعتراض مردم ایران بلکه صدای اعتراض تمام کشورهای است که در بازی‌های المپیک ۲۰۱۶ ریو، از داوری‌های نادرست ضربه خورده‌اند. برای همین از «توماس باخ» درخواست دارد به‌عنوان رئیس کمیته بین‌المللی المپیک با داواران و افراد خطاکار برخورد کند و مانع تکرار اتفاقات این‌چنینی -که روح المپیک را زیر سؤال می‌برد- شود.

برگزاری دومین دوره لیگ فوتبال پرشین برای شادکردن کودکان حاشیه‌نشین

● دروازه شادی به روی کودکان محله‌های حاشیه، به دست داوطلبان جمعیت امام علی (ع) باز شده و این بار برگی دیگر از کتاب انسانیت به بهانه زبای فوتبال پیش‌روست. به گزارش فارس، دومین دوره «لیگ فوتبال پرشین»، از ۱۰ تا ۱۹ شهریور ۱۳۹۵ (ساعت ۱۶ تا ۲۳) در زمین چمن طبیعی مجموعه شماره سه آکادمی فوتبال دانشگاه تهران واقع در خیابان امیرآباد شمالی نرسیده به بزرگراه حکیم، جنب مؤسسه ژئوفیزیک، برگزار می‌شود. این مسابقات امسال با حضور ۳۵ تیم از محلات حاشیه سراسر کشور در سه رده سنی نونهالان، نوجوانان و جوانان برگزار خواهد شد. تیم‌هایی از استان‌های مرزی، جنوبی و محروم کشور مانند سیستان وبلوچستان، کردستان، بوشهر، فارس و... نیز در این مسابقات حضور خواهند داشت تا پیام‌آور صلح، دوستی و انسانیت در میان اقشار مختلف جامعه باشند. درحال‌حاضر در باشگاه پرشین تیم‌هایی از رشته‌های مختلف ورزشی شامل: فوتبال، والیبال، بسکتبال، هندبال، ژیمناستیک، راگی، هاکی، شش، کاراته، کرکیت، یوگا، دارت، کشتی و غیره، برای دختران و پسران در دو رده سنی نونهالان، نوجوانان و جوانان فعالیت دارند. همچنین کلیه اعضای کادر فنی تیم‌های مختلف ورزشی باشگاه را دانشجویان یا فارغ‌التحصیلان دانشگاهی عضو جمعیت امام علی(ع) تشکیل می‌دهند که همگی به صورت داوطلبانه فعالیت می‌کنند. در این راستا جمعیت امداد دانشجویی- مردمی امام علی(ع) باشگاه پرشین را از سال ۱۳۸۵ با ایجاد نخستین تیم فوتبال پرشین در محله فرحزاد تهران ایجاد کرد. این باشگاه اکنون در سراسر ایران و در تمام مناطقی که جمعیت امام علی(ع) نمایندگی دارد، فعال است. باشگاه فرهنگی - ورزشی پرشین درحال‌حاضر و تا پایان مرداد ۱۳۹۴ رشته‌های ورزشی فوتبال، والیبال، هندبال، بسکتبال، راگی، هاکی، دارت، شطرنج، شش و... را برای دختران و پسران در دو رده سنی نونهالان و نوجوانان ایجاد کرده است. برخی از این تیم‌ها هم‌اکنون پس از چند سال فعالیت به صورت حرفه‌ای به تمرین می‌پردازند و در مسابقات رسمی شرکت می‌کنند. در همین راستا نخستین لیگ فوتبال پرشین با حضور ۲۰ تیم پرشین از سراسر کشور در تهران و در شهریور ماه ۱۳۹۴ برگزار می‌شود.

سجاد فیروزی: «متأسفم برای کسانی که با پول مردم (ایران) رشد کرده و مثل مزدور به کشورهای دیگر می‌روند و در رویدادی بزرگ جلوی چشم مردمان ایران روبه‌روی یک هموطن می‌ایستند. پول چقدر ارزش دارد؟»

سرافاز انحراف توکائودو از مسیر اصلی، همین جمله بود؛ جایی که محمدرضا پولادگر، رئیس فدراسیون توکائودوی کشورمان، ناگامی مردان هوگوپوش ایرانی در بازی‌های المپیک ریسو را توجیه کرد.

پولادگر در حمله‌ای عجیب به میلاد بیکی و رضا مهماندوست، توکائودوکار و مربی ایرانی تیم جمهوری آذربایجان تاخت تا ضعف مفرط فنی و غیرفنی توکائودوکاران ایرانی را بیوشانند. صدا البته‌که پولادگر با «مزدور» خواندن ایرانی‌های جمهوری آذربایجان، هم مسیر را اشتباه رفت و هم به‌جای آرام‌کردن فضای ملت‌به توکائودو، آتش‌بیار معرکه‌ای عجیب شد که بعدها «بازنده اصلی» و «ناکام المپیک» رِیو لقب گرفت.

فلش‌یک اول: رضا مهماندوست سابقه درخشانی در عرصه مربیگری توکائودوی ایران و جهان داشت که مطرح‌کردنش در ایسن مبحث نمی‌گنجد ولی مهماندوست در شرایطی که دو فرزند میلیار داشت، از سوی محمدرضا پولادگر از تیم ملی توکائودو ایران رانده شد. مهماندوست که برای خرج فرزندان بیمارش سختی زیادی کشیده بود، حتی از پس تهیه طلب ۱۳میلیون‌تومانی‌اش از فدراسیون توکائودو و شخص پولادگر برنیامد. نتیجه آن شد که یکی از فرزندان مهماندوست مقابل دیدگاننش، جان داد و درگذشت، ضربه روحی سختی که تصورش هم غیرممکن است. به گفته مهماندوست، پولادگر، جو را علیه او طوری مسموم کرده بود که هیچ تیمی در ایران اجازه همکاری با سرمربی سابق تیم ملی را نداشت. تنها راهی که پیش‌روی رضا مانده بود تا جان دومین فرزندش را نجات دهد، قبول‌کردن پیشنهادات خارجی‌اش بود. رضا مهماندوست در

نهایت سرمربی تیم ملی جمهوری آذربایجان شد و در جایی که توکائودو ایران ناکام مطلق بود، او توانست یک طلا و دو برنز برای آذربایجانی‌ها به دست آورد. افلاکی، یار شفیق مهماندوست در صحبت‌هایی‌که تسنیم منتشر کرده بود مدعی شده رضا مهماندوست حالا از مسئولان جمهوری آذربایجان چهار میلیارد تومان فقط پاداش می‌گیرد. مهماندوست تنها طلای کاروان جمهوری آذربایجان در المپیک ۲۰۱۶ ریو را به دست آورد و در دست از سوی پولادگری که او را از تیم ملی ایران طرد کرده بود، «مزدور» خوانده شد.

به کیمیا آدرس اشتباهی داند

پولادگر به همراه توکائودوکاران ایران به کشور برمی‌گردد؛ او دلگرم از مدال تاریخی کیمیا عزیزاده که تنها مدال تاریخ زنان ایران در المپیک است، در فرودگاه، جملاتی را که خطاب به ایرانی‌های جمهوری آذربایجان به کار برده، تکرار می‌کند و از درخشش کیمیا عزیزاده بی‌وقفه حرف می‌زند. این همه تعریف و تمجید اثرش را جای دیگری می‌گذارد. کیمیا، دختر ۱۸ساله توکائودو ایران که به گواه بسیاری از کارشناسان امر، یکی از پدیده‌های ورزش ایران است، راه «آدرس اشتباهی» که به او

حدادی برنگشتنش به ایران را تکذیب کرد

احسان حدادی، مرد نقره‌ای المپیک لندن که در ریودوژانیرو ناکام بود، به همراه سایر ورزشکاران اعزامی به المپیک ۲۰۱۶ به ایران نیامد تا شایعاتی درباره ترک ایران برای همیشه از سوی این ورزشکار منتشر شود. حدادی دیروز اما با انتشار نامه‌ای بلند این خبر را تکذیب کرد. او با تشریح وضعیت کنونی‌اش و انتقاد از متنفذانش تاکید کرد پس از بهبود آسیب‌دیدگی به ایران برمی‌گردد. قهرمان پرتاب دیسک آسیا در بخشی از نامه خود نوشت: «آن‌قدر مرد هستم که به مردم کشورم راست

بگویم و بهانه نیآورم که باخته‌ام. شرمندۀ نشدم چون چیزی برای به‌اهتزازدرآوردن پرچم کشورم کم نگذاشته‌ام و نخواهم گذاشت، ولی بابت شکستم که باعث گریه و ناراحتی و اندوه مردم کشورم شد، عذرخواهی کردم که به‌دور از هیچ چشمداشتی برابم دعا کردند و اما یک نکته، این را بدان قلمم تو مانند ناموس توست پس از آن خوب مراقبت کن تا پیش خدای خودت و وجدان

اسحاق حدادی

ورزش

وقتی مینو مداح «قربانی جدید» توکائودو می‌شود

آدرس اشتباه در جیب کیمیا

داده‌اند را می‌رود. عزیزاده درست پس از تشی که رئیس فدراسیونش که بار آورده، با تشیی جدید-خواستسته یا ناخواستسته، با توصیه کسی یا بدون مشورت با کسی- و با «قربانی‌کردن» خودش فشار را از روی شانه‌های رئیس فدراسیون توکائودو ایران به صورت موقتی هم که شده برمی‌دارد. او پس از کسب مدال برنز در بازی‌های المپیک ریو، ویدئویی منتشر می‌کند و به‌صراحت می‌گوید که «کادر فنی نقشی در موفقیتش نداشته است». همین جمله آغازی می‌شود بر جدالی دیگر. این بار کسی جملات وحشتناک رئیس فدراسیون توکائودو را تکرار نمی‌کند و همه انگشت را به سمت «کادر فنی قبلی» کیمیا عزیزاده نشانه رفته‌اند. کادر فنی سابق یک نفر بیشتر نیست: مینو مداح. مربی زحمتکشی که درست سه ماه مانده به شروع بازی‌های المپیک از سوی فدراسیون توکائودو به او خبر می‌دهند کیمیا عزیزاده نیاز دارد با مربی دیگری - مهرو کمرانی، مربی فعلی کیمیا عزیزاده - کار کند!

فلش یک دوم: «سه سال است که برای تیم ملی زحمت کشیده‌ام و مدام در اردو و تمرین بودم. برای فدراسیونی که این همه سابقه دارد، متأسفم چون

نمی‌دانم با چه برنامه و تفکری این کار را کردند. تمام زحمات من نادیده گرفته شد. مربی‌ای که سه ماه آمده بود را جایگزین من کردند». این بخشی از صحبت‌های مینو مداح است که اوایل اردیبهشت و زمانی که به او خبر داده‌اند دیگر مربی کیمیا عزیزاده نیست، به ایسنا گفته. مداح در شوک بزرگی است که فدراسیون توکائودو و شخص پولادگر به او داده؛ او که اولین مدال طلای گرندپری، اولین طلای یونیورسیاد و اولین مدال جهانی کیمیا را به دست آورده، به همین راحتی کنار گذاشته می‌شود تا مربی دیگری -که همه منفعل‌بودنش در بازی‌های المپیک ریو را دیدند- جایگزینش شود. مداح البته می‌گوید: قبلا هم کاری کرده‌ام که دوسال‌ونیم از تیم ملی دور شوم.

باز هم باید به کسی گفت «مزدور»!

پولادگر پس از آرام‌شدن نسبی تشیی که عزیزاده به وجود آورده بود، دوباره درباره جملات شاهکاری که استفاده کرده، اظهارنظر و او شرایط روحی بدی که در آن قرار داشته، صحبت می‌کند. او با این حال حاضر نمی‌شود از دو ایرانی تیم جمهوری آذربایجان عذرخواهی کند و خیلی‌کی از «مردم ایران» بابت اظهارنظرش (ظاهرا فقط خطاب به مهماندوست) عذرخواهی می‌کند؛ فرار رو به جلوی رئیس فدراسیون توکائودو با این حال بعید است راه به جای تازه‌ای برود چون ظاهرا با راهی که در پیش گرفته به نظر می‌رسد در آینده‌ای کوتاه باز هم مجبور شود «یک ایرانی را که خودش رانده مزدور خطاب کند»؛ پولادگر، مینو مداح، با آن سابقه درخشان را از کار برکنار کرده و ظاهرا شرایطی برایش به وجود آورده مشابه با شرایط رضا مهماندوست؛ مداح اجازه حضور در بازی‌ها به‌عنوان سرپرست و ناظر (به ادعای خودش) را هم ندارد و این مورد را فرمایشی تصام به وی گفته، خانم آزادپور ششما تا دیروز جواب تلفن همه را می‌دادید، نکند از امروز که طلا گرفتید سایه‌تان سنگین شود و طاقچه بالا بگذارید و جواب تلفن خبرنگاران را ندهید؟ که

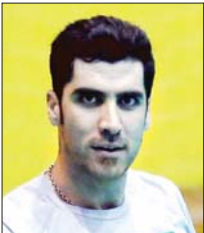
شاهد مدعای این حرفم یکی از تصویربرداران چشم‌پیله‌ای است که از این صراحت لهنجه من جا خورده بود و زیر لب به من گفت، بعید نیست ...

و شد همانی که نباید می‌شد، آزادپور بعد از مدتی ابتدا با کادر فنی، بعد با مسئولان فدراسیون و سپس با مسئولان رده‌بالای ورزش کشور و در نهایت با خبرنگاران به مشکل خورد و راه دیگری در پیش گرفت؛ به‌طوری‌که اصلا با جواب تلفن خبرنگاری را نمی‌داد و اگر هم مصاحبه‌ای می‌کرد به‌شدت انتقادی و تهاجمی بود که گویی امر بر او مشتبّه شده که از ۲۰ طلای کاروان ایران در گوانگژو، فقط طلای وی ارزش داشته و بقیه پشیزی نمی‌ارزند و چنین شد که در کمتر از سالی، دیگر نه در بین اصحاب رسانه جایی داشت و نه در تیم ملی و گویی اصلا خدیجه آزادپوری نبود که بخوایم درباره مدالش حرفی بزنیم. بدون تردید در این اتفاق، هم خودش اشتباه داشت، هم مسئولان و صد البته هم اصحاب رسانه که زیاد وی را بزرگ کرده بودند... زمان گذشت و این بار در المپیک ریو شاهدیم که کیمیا عزیزاده با برنز تاریخی خود چگونه توانست موجب خوشحالی مردم و مسئولان شود. عجا که درست بعد از کسب مدال از سوی وی در ریو شاهد همان رفتاری از این هوگوپوش بودم که در گوانگژو از خدیجه آزادپور دیدم. کیمیا به جای تشکر از همه

مربیانی که از کودکی تاکنون برای وی زحمت کشیده بودند، صراحتا گفت کادر فنی قبلی، نقشی در این موفقیت نداشته‌اند و گویی کیمیا، مادرزاد توکائودوکار متولد شده و غیر رفیق گرمابه و گلستانش کمرانی، دیگر هیچ مربی‌ای برای وی زحمت نکشیده است. این بیجه فراموش کرده نخستین مدال جهانی و گرندپری بانوان را با مربیگری مینو مداح به‌دست آورده و خیلی از تجربیات فعلی خود را که حال به مدال المپیکی رسیده است، از مربیان قبلی دارد. بگذریم که در ریسو هم این مهدی بی‌باک بود که از جایگاه تماشاگران کلو پاره می‌کرد تا کیمیا حرفانش را ببرد و کمرانی در صندلی کوچ چشم به سکوی تماشاگران داشت تا مربییان به او بگویند کارت بکشد یا نه و قطعا اگر کوچینگ بی‌باک نبود، الان توکائودو حتی این برنز را هم نداشت. حالا وقتی این رفتارها و صحبت‌ها را می‌بینم و می‌شنوم یاد بازی‌های آسیایی گوانگژو می‌افتم و ییش خود می‌گویم کیمیا عزیزاده، خدیجه آزادپور نشود.

خداحافظی شهرام محمودی از تیم ملی

متخصص مشورت کردم و همگی متفق‌القول تاکید کردند فشار زیاد مسابقات پی‌درپی، دلیل اصلی این مصدومیت‌هاست و برای رفع آن نباید ۱۲ ماه سال را به شکل متوالی درگیر مسابقه باشیم؛ چراکه این فشار برای کمرم خطرناک است. با

شهرام محمودی

توجه با این شرایط، تصمیم گرفتم یک سال استراحت کنم و برای تیم ملی بازی نکنم. بعد از این یک سال هم شرایط را بررسی خواهم کرد تا ببینم آیا امکان بازی خواهد بود یا نه.» حمزه رزینی، مهدی مهدوی و محمد موسوی از دیگر بازیکنانی بودند که قصد داشتند از تیم ملی والیبال خداحافظی کنند. مهدوی در مصاحبه‌ایش خداحافظی‌اش را اعلام کرد. صحبت‌هایی هم مبنی‌بر کناره‌گیری عادل غلامی از تیم ملی شنیده می‌شود. از طرفی هنوز تکلیف کادرفنی تیم ملی هم مشخص نشده است و باید دید لوزانو به کار خود در ایران ادامه خواهد داد یا خیر.

جهانگیری: دولت پشتیبان آقای کی‌روش است

صعود به جام جهانی برنامه دقیقی دارد و وزارت ورزش و دولت نیز در حد توان خود از کادر فنی، مربیان و بازیکنان حمایت می‌کند. جامعه ایران به شادی نیاز دارد و هر بازی شما میلیون‌ها نفر را پای تلویزیون می‌کشاند. حضور من برای تشکر و خداقوت‌گفتن به شماس‌ت و امیدوارم مسیر را با موفقیت طی کنید.»

محمود گودرزی، وزیر ورزش هم که پس از سفر صبحش به مازندران خود را به این مراسم رسانده بود، درباره بازی با قطر به ملی‌پوشان گفت: «آرزوی ما توفیق شما ورزشکاران عزیز است. با توفیق شما مردم هم خوشحال خواهند شد. فوتبال به‌تنهایی وزن بسیار سنگینی دارد و توجهات زیادی به این ورزش جلب شده است. کل جامعه ما با برد و باخت فوتبال خوشحال و ناراحت می‌شود. ما سرمربی خوبی داریم. ایشاا همه‌چیز را به‌خوبی مدیریت می‌کند. بازی اول برای ما بسیار مهم است. نمی‌خواهم شرایط را حاد کنم اما اهمیت بازی اول خیلی زیاد است. خوشختانه این بازی در تهران است و امیدوارم گام اول را محکم برداریم تا برای تیم ملی در بازی‌های بعدی هم توفیق حاصل شود». در این مراسم بازیکنان تیم‌های جوانان پسران و دختران حضور داشتند و جهانگیری در ابتدا با آنها هم گفت‌وگو کرد. دیروز همچنین از انووس تیم ملی روانی‌اش.

و صعود به جام جهانی هستیم. اما صعود به جام جهانی مانند صعود به اورست آرام آرام به دست می‌آید. سلام گرم من را به نمایندگی از جامعه ورزش ایران به دکتر روحانی برسانید.»

حین بازدید جهانگیری از تمرینات تیم ملی، پیراهن شماره ۱۲ تیم ملی فوتبال و توپي که به امضای تمام اعضای تیم رسیده بود، به معاون اول رئیس‌جمهور تقدیم شد.

محمود گودرزی، وزیر ورزش و جوانان، نصرالله سجادی، معاون وزارت و علی پروین نیز در مراسم دیروز حضور داشتند.

معاون اول رئیس‌جمهور نیز ضمن حمایت از ملی‌پوشان ابراز امیدواری کرد تیم ملی در جام جهانی حاضر شود. اسحاق جهانگیری در جمع کادر فنی و بازیکنان تیم ملی فوتبال ایران گفت: «حضور من در جمع تمرین امروز توقیفی بود که نصیبم شد. ورزشکاران مورد علاقه مردم هستند و افرادی که مردم به صورت ویژه آنها را دنبال می‌کنند، وظیفه دشواری دارند. فوتبال ورزش پرطرفداری است که همه بیکر آن هستند. دولت و رئیس‌جمهور با تمام توان پشتیبان بازیکنان، مربیان و آقای کی‌روش است. دولت قدران د دختران داشتند و شما در آسیا در رتبه اول قرار دارید. هم مردم و هم دولت انتظار دارند تیم ملی به جام جهانی برود. فدراسیون برای

یادداشت

کیمیا عزیزاده خدیجه آزادپور نشود

حسین رامادان - کارشناس ورزش‌های رزمی

● راست گفته‌اند موفقیت برای انسان‌های بی‌ظرفیت، مقدمه گستاخی است... آن‌هم برای مردمانی که با یک غوره سردیشان می‌شود و با یک مویز... گرمی... زمان مانند رودخانه‌ای جاری است و برخی مانند برگ‌ی زودگذر و روان در آن ... و برخی دیگر، مانند سنگ‌های ریز و درشتی در کف رود که صیقل می‌خورند و می‌مانند و حتی سیلاب بی‌رحم خوشی‌ها و سختی‌های روزگار هم اگر چه ممکن است کمی آنها را این سو و آن سو ببرد، ولی بی‌یکمان نخواهد توانست آنها را مانند برگ‌ی تا ناآج‌آباد ببرد که گویی اصلا نبوده‌اند...

خاطرم هست در بازی‌های آسیایی گوانگژو، مدال‌آوری‌های توکائودو و ووشو هم‌زمان شد تا شاهد شور عجیبی بین کاروان اعزامی و مردم کشورمان باشیم؛ به‌طوری‌که در این شور و حال مدال‌آوری، دو رئیس ورزش کشورمان کم مانده بود بر سر مدال‌دادن به قهرمانان، دست به بقیه شوند و اگر نبود پادرمیانی میر پد ورزش ایران، شاید کار به جاهای باریک‌تر می‌کشید. در همان گرماکرم مدال‌آوری توکائودو و ووشو، آنچه بیش از همه به دل مردم و مسئولان جسدپس، طلای خدیجه آزادپور، ساندا کار تیم‌ملی ووشوی کشورمان بود تا نخستین بانویی باشد که توانست بعد از انقلاب در بازی‌های آسیایی طلا صید کند و تا چند ماهی تصویر وی و مربی زن چینی‌اش درحالی‌که همدیگر را در آغوش گرفته بودند، عکس بسیاری از روزنامه‌ها و سایت‌های خبری کشورمان بود. خاطرم هست وقتی آزادپور بعد از کسب مدال طلا، تلفنی با خانواده خود صحبت می‌کرد، ما، همراه او، در اتوبوس، در حال رفتن به سمت مرکز خبری برای گفت‌وگوی تلویزیونی بودیم که با صراحت تمام به وی گفتیم، خانم آزادپور ششما تا دیروز جواب تلفن همه را می‌دادید، نکند از امروز که طلا گرفتید سایه‌تان سنگین شود و طاقچه بالا بگذارید و جواب تلفن خبرنگاران را ندهید؟ که شاهد مدعای این حرفم یکی از تصویربرداران چشم‌پیله‌ای است که از این صراحت لهنجه من جا خورده بود و زیر لب به من گفت، بعید نیست ...

و شد همانی که نباید می‌شد، آزادپور بعد از مدتی ابتدا با کادر فنی، بعد با مسئولان فدراسیون و سپس با مسئولان رده‌بالای ورزش کشور و در نهایت با خبرنگاران به مشکل خورد و راه دیگری در پیش گرفت؛ به‌طوری‌که اصلا با جواب تلفن خبرنگاری را نمی‌داد و اگر هم مصاحبه‌ای می‌کرد به‌شدت انتقادی و تهاجمی بود که گویی امر بر او مشتبّه شده که از ۲۰ طلای کاروان ایران در گوانگژو، فقط طلای وی ارزش داشته و بقیه پشیزی نمی‌ارزند و چنین شد که در کمتر از سالی، دیگر نه در بین اصحاب رسانه جایی داشت و نه در تیم ملی و گویی اصلا خدیجه آزادپوری نبود که بخوایم درباره مدالش حرفی بزنیم. بدون تردید در این اتفاق، هم خودش اشتباه داشت، هم مسئولان و صد البته هم اصحاب رسانه که زیاد وی را بزرگ کرده بودند... زمان گذشت و این بار در المپیک ریو شاهدیم که کیمیا عزیزاده با برنز تاریخی خود چگونه توانست موجب خوشحالی مردم و مسئولان شود. عجا که درست بعد از کسب مدال از سوی وی در ریو شاهد همان رفتاری از این هوگوپوش بودم که در گوانگژو از خدیجه آزادپور دیدم. کیمیا به جای تشکر از همه مربییانی که از کودکی تاکنون برای وی زحمت کشیده بودند، صراحتا گفت کادر فنی قبلی، نقشی در این موفقیت نداشته‌اند و گویی کیمیا، مادرزاد توکائودوکار متولد شده و غیر رفیق گرمابه و گلستانش کمرانی، دیگر هیچ مربی‌ای برای وی زحمت نکشیده است. این بیجه فراموش کرده نخستین مدال جهانی و گرندپری بانوان را با مربیگری مینو مداح به‌دست آورده و خیلی از تجربیات فعلی خود را که حال به مدال المپیکی رسیده است، از مربیان قبلی دارد. بگذریم که در ریسو هم این مهدی بی‌باک بود که از جایگاه تماشاگران کلو پاره می‌کرد تا کیمیا حرفانش را ببرد و کمرانی در صندلی کوچ چشم به سکوی تماشاگران داشت تا مربییان به او بگویند کارت بکشد یا نه و قطعا اگر کوچینگ بی‌باک نبود، الان توکائودو حتی این برنز را هم نداشت. حالا وقتی این رفتارها و صحبت‌ها را می‌بینم و می‌شنوم یاد بازی‌های آسیایی گوانگژو می‌افتم و ییش خود می‌گویم کیمیا عزیزاده، خدیجه آزادپور نشود.

برنامه

مرحله نهایی مقدماتی جام جهانی (گروه ا)
پنجشنبه ۱۱ شهریور
ایران - قطر، ساعت ۲۱
سه‌شنبه ۱۶ شهریور
چین- ایران، ساعت ۱۶